

Finansutskottets betänkande 2025/26:FiU4

Utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m.

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker regeringens förslag om anslag för 2026 inom utgiftsområde 26, som uppgår till ca 26,95 miljarder kronor.

Behandlade förslag

Proposition 2025/26:1 inom utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

 Ärendet och dess beredning.....4

 Budgetprocessen i riksdagen4

 Betänkandets disposition5

Utskottets överväganden.....6

 Utskottets bedömning9

 Statens budget inom utgiftsområde 2610

 Utskottets ställningstagande.....12

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag.....14

 Propositionen14

Bilaga 2

Regeringens och motionärens anslagsförslag15

Tabeller

Tabell 1 Utgiftsmässiga statsskuldsräntor 2024–2028.....11

Tabell 2 Kostnadsmässiga statsskuldsräntor 2024–202811

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Statens budget inom utgiftsområde 26

Riksdagen anvisar anslagen för budgetåret 2026 inom utgiftsområde 26 enligt regeringens förslag.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2025/26:1 utgiftsområde 26 punkt 1.

Stockholm den 11 december 2025

På finansutskottets vägnar

Edward Riedl

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Edward Riedl (M), Mikael Damberg (S), Oscar Sjöstedt (SD), Gunilla Carlsson (S), Dennis Dioukarev (SD), Joakim Sandell (S), Jan Ericson (M), Charlotte Quensel (SD), Eva Lindh (S), Ida Drougge (M), Ida Gabrielsson (V), Hans Eklind (KD), Martin Ådahl (C), Janine Alm Ericson (MP), Cecilia Rönn (L), Peder Björk (S) och Mattias Eriksson Falk (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens budgetproposition 2025/26:1 i de delar som gäller utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1.

I bilaga 2 finns en sammanställning av regeringens förslag till anslag för 2026 och de avvikelser från dessa som Socialdemokraterna, Vänsterpartiet, Centerpartiet och Miljöpartiet föreslår i sina respektive budgetmotioner.

Budgetprocessen i riksdagen

Rambeslutsprocessen

Budgetprocessen innebär bl.a. att riksdagen i ett första steg genom ett beslut fastställer en utgiftsram för varje utgiftsområde. Utgiftsramen anger det belopp som utgiftsområdets anslag högst får uppgå till (11 kap. 18 § tredje stycket riksdagsordningen).

Riksdagen har bifallit regeringens förslag och bestämt utgiftsramen för 2026 för utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. till 26 955 200 000 kronor (prop. 2025/26:1, bet. 2025/26:FiU1, rskr. 2025/26:64–65). I detta betänkande föreslår finansutskottet för riksdagen hur anslagen för utgiftsområdet ska fördelas inom utgiftsområdesramen. Riksdagens ställningstagande till anslag och bemyndiganden om ekonomiska åtaganden för utgiftsområdet ska göras genom ett enda beslut. Lagförslag som har en tydlig anknytning till statens budget ska också ingå i beslutet (11 kap. 18 § fjärde och sjätte styckena riksdagsordningen).

Uppföljning av regeringens resultatredovisning

Regeringen ska enligt 10 kap. 3 § budgetlagen (2011:203) lämna en redovisning i budgetpropositionen av de resultat som har uppnåtts i verksamheten i förhållande till de mål som riksdagen har beslutat om.

I utskottens uppgifter ingår att följa upp och utvärdera riksdagsbeslut (4 kap. 8 § regeringsformen). Som en del i utskottens uppföljning ingår att behandla den resultatinformation som regeringen presenterar. Riksdagen har beslutat om riktlinjer för bl.a. den löpande uppföljningen av regeringens resultatredovisning (framst. 2005/06:RS3, bet. 2005/06:KU21, rskr. 2005/06:333–335).

Utskottet har mot den bakgrunden gått igenom regeringens resultatredovisning för utgiftsområde 26 i budgetpropositionen. Genomgången är ett underlag för utskottets behandling av

budgetpropositionen och för den fortsatta mål- och resultatdialogen med regeringen.

Betänkandets disposition

Betänkandet har disponerats så att målet för utgiftsområdet och regeringens resultatredovisning behandlas först. Därefter behandlar utskottet de förslag i budgetpropositionen som gäller statens budget inom utgiftsområde 26.

Utskottets överväganden

Regeringens resultatredovisning för utgiftsområde 26

Propositionen

Målet för statsskuldsförvaltningen är att skulden ska förvaltas så att kostnaden för den långsiktigt minimeras, samtidigt som risken i förvaltningen beaktas. Förvaltningen ska ske inom ramen för de krav som penningpolitiken ställer (5 kap. 5 § budgetlagen [2011:203]).

Utifrån målet beslutar regeringen i årliga riktlinjebeslut om den övergripande styrningen av statsskuldens förvaltning. Riksgäldskontoret lämnar förslag till riktlinjer, som också Riksbanken yttrar sig över. Inom de ramar som regeringen fastställer har Riksgäldskontoret mandat att fatta beslut om hur statsskulden ska förvaltas.

Regeringen utvärderar statsskuldsförvaltningen över rullande femårsintervall. Vartannat år lämnar regeringen en skrivelse till riksdagen med en utvärdering av statens upplåning och skuldförvaltning. Åren däremellan redovisar regeringen sin preliminära syn på den genomförda statsskuldsförvaltningen i budgetpropositionen. Den senaste utvärderingsskrivelsen, som avsåg perioden 2019–2023, lämnades till riksdagen i april 2024.¹

Pågående arbete

Riktlinjer för statsskuldsförvaltningen 2026

Den 13 november 2025 fattade regeringen beslut om riktlinjer för hur statsskulden ska förvaltas 2026. Statsskuldens sammansättning ska styras i enlighet med nedanstående riktlinjer.

Regeringens riktlinjer för statsskuldens förvaltning för 2026 innebär inga förändringar i styrningen som rör statsskuldens sammansättning och löptid. Riktlinjebeslutet för 2026 innebär däremot följande förändringar och förtydligande i styrningen jämfört med föregående år:

- Riksgäldskontoret ska beakta refinansieringsrisker i förvaltningen av statsskulden, bl.a. genom att ge ut instrument med minst tio år till förfall, i stället för som tidigare med mer än tolv år till förfall.
- Det preciseras att utvärderingen av statsskuldens förvaltning i huvudsak ska innefatta kvantitativa mått, i stället för att som tidigare endast innefatta sådana där så är möjligt.
- Det tydliggörs vilka underlag som ska ligga till grund för utvärderingen och delvis vad som bör ingå. Därtill tydliggörs det att valet av analysmetoder ska ta hänsyn till kontinuitet över tid.

¹ Skr. 2023/24:104, bet. 2023/24:FiU32, rskr. 2023/24:281.

- Det tydliggörs vad regeringens riktlinjebeslut och Riksgäldskontorets beslut inom den operativa förvaltningen ska utvärderas mot. Statskuldens sammansättning ska styras mot att
- valutaskulden (dvs. valutaexponeringen) ska fortsätta att avvecklas successivt och anta riktvärdet noll fr.o.m. den 1 januari 2027,
- den reala kronskulden ska minska successivt och uppgå till en målnivå på ca 80 miljarder kronor vid utgången av 2029,
- den nominella kronskulden ska fortsätta att utgöra resterande del av statsskulden efter real kronskuld och skuld i utländsk valuta.

Till grund för riktlinjebeslutet ligger bl.a. Riksgäldskontorets förslag till riktlinjer. I samband med beredningen inför regeringens riktlinjebeslut har Riksbanken fått möjlighet att yttra sig över Riksgäldskontorets förslag. Riksbanken har inga invändningar.

Regeringens riktlinjebeslut för 2026 överensstämmer i huvudsak med Riksgäldskontorets förslag.

Riksgäldskontoret planerar upplåningen långsiktigt och genom att fördela emissionsvolymen över olika utestående obligationer i regelbundna auktioner vid många tillfällen och på så sätt sprida ut refinansieringen över tid. Det innebär att endast en mindre del av den utestående obligationsstocken förfaller och måste refinansieras varje år. Refinansieringsrisker handlar om följderna av koncentrerade förfall de närmast kommande åren och avser risken att det visar sig svårt eller kostsamt att ersätta förfallande lån med nya. Enligt Riksgäldskontoret är det inte någon nämnvärd skillnad mellan en 10-årig och en 30-årig obligation i det avseendet. Skrivningen om att beakta refinansieringsrisker i förvaltningen av statsskulden, bl.a. genom att ge ut instrument med mer än tolv år till förfall kom till i riktlinjebeslutet för 2018, efter att den specifika styrningen av instrument i nominella kronor med mer än tolv år till förfall utgick. Att ge ut obligationer med längre löptid kan ge viss trygghet om marknadsförutsättningarna snabbt förändras. Mot bakgrund av att Riksgäldskontoret emitterar majoriteten av nominella statsobligationer i det tioåriga segmentet anser regeringen att det i stället bör omformuleras till minst tio år till förfall.

Riksgäldskontoret har på uppdrag av regeringen undersökt om och hur utvärderingen av statsskultsförvaltningen kan utvecklas. I Ekonomistyrningsverkets (ESV) senaste utvärdering av statens upplåning och skultförvaltning (för perioden 2019–2023) anges att regeringens riktlinjer för utvärdering bör anpassas för att tydliggöra vilka aspekter som regeringen avser utvärdera och därmed vilka underlag som Riksgäldskontoret ska tillhandahålla. Riksgäldskontoret har i årets förslag till riktlinjer för statsskuldens förvaltning redovisat uppdraget. Riksgäldskontoret konstaterar att utvärderingen i stort handlar om att bedöma om de beslut som fattas inom förvaltningen minimerar den långsiktiga kostnaden för statsskulden med beaktande av risk. Regeringens och Riksgäldskontorets beslut kan delas in utifrån följande tre aspekter av förvaltningen:

- statsskuldens sammansättning och löptid (portföljgenskaper)
- upplåning (inklusive likviditetsförvaltning)
- positionstagande

Riksgäldskontoret lyfter att det vid utvärdering av regeringens riktlinjebeslut behöver finnas tydliga underlag som visar de analyser som låg till grund för besluten och att Riksgäldskontorets riktlinjeförslag i vilka dessa redovisas spelar en viktig roll. Riksgäldskontoret ska även i efterhand redovisa relevanta kvantitativa resultat. Riksgäldskontoret förespråkar att de mått och resultat som redovisas också ska vara relevanta utifrån syftet med utvärderingen.

Regeringen uppskattar Riksgäldskontorets arbete med att utveckla analyserna och att det arbetet även bedrivs kontinuerligt. Regeringen anser att kvantitativa mått i huvudsak bör användas vid utvärderingen, men att sådana mått bör utgå när de inte är möjliga eller relevanta att tillämpa. Regeringen anser att analyserna i riktlinjeförslagen är viktiga för att möjliggöra en ändamålsenlig utvärdering av framför allt riktlinjebesluten. Utvärdering ska därför baseras på Riksgäldskontorets riktlinjeförslag, det underlag som tillhandahålls för utvärdering av Riksgäldskontoret samt den utvärdering som genomförs av Statskontoret. Av Riksgäldskontorets riktlinjeförslag ska även framgå hur föreslagna ändringar i riktlinjerna ska utvärderas. Riksgäldskontoret ska också analysera hur sammansättningen och löptiden utvecklats. Regeringen betonar vikten av att utvecklingen över tid ska kunna följas och jämföras på ett så enkelt sätt som möjligt. Därför anser regeringen att valda analysmetoder bör väljas, behållas eller bytas ut med hänsyn till kontinuitet över tid. Regeringen bedömer att tydligheten ökar om utvärdering delas upp i en punkt som fokuserar på regeringens riktlinjer respektive en som avser Riksgäldskontorets beslut i den operativa förvaltningen. Utvärderingen av regeringens riktlinjebeslut ska ske i relation till målet för statsskuldens förvaltning, och riktlinjebesluten bedömas i sin helhet även om det är riktlinjerna för skuldens sammansättning och löptid som är särskilt centrala. Riksgäldskontorets beslut om statens upplåning ska utvärderas med utgångspunkt i målet för statsskuldförvaltningen och regeringens riktlinjer för skuldens sammansättning, skuldens löptid, refinansieringsrisker, låneberedskap och marknads- och skuldvard. För ökad tydlighet bör det uttryckligen anges att Riksgäldskontorets beslut sker inom ramen för den operativa förvaltningen.

En betydande aspekt när det gäller avvägningen mellan kostnad och risk är statsskuldens exponering i utländsk valuta. Skälet för att valutaexponeringen avvecklas är att den medför högre risk utan att över tid förväntas ge några kostnadsfördelar. Avvecklingen innebär att Riksgäldskontoret säljer kronor mot främst euro och schweizerfranc som är de valutor statsskulden har exponering i.

Valutaskulden uppgick per den 30 augusti 2025 till knappt 40 miljarder kronor och utgjorde 3,3 procent av statsskulden.

Med utgångspunkt i målet för statsskuldspolitiken anser regeringen inte att det finns skäl för att förändra styrningen av statsskuldens exponering i utländsk valuta.

Regeringen ser inte skäl att ändra styrningen av kronskuldens sammansättning. Styrningen innebär att den utestående stocken real kronskuld ska minska successivt. Skuldslaget ska beräknas i nominellt belopp exklusive upplupen inflationskompensation. Vid utgången av 2029 ska realskulden uppgå till en målnivå på ca 80 miljarder kronor.

Utskottets bedömning

Utskottet behandlade under våren 2024 den senaste utvärderingen av statsskuldspolitiken (skr. 2023/24:104, bet. 2023/24:FiU32, rskr. 2023/24:281). Utskottet bedömde att regeringens riktlinjer under perioden legat i linje med målet för statsskuldsförvaltningen och att Riksgäldskontoret bedrivit verksamheten i enlighet med målet och regeringens riktlinjer. Vidare framhöll utskottet bl.a. att en likvid och väl fungerande marknad för nominella statsobligationer är av central betydelse för att målet med statsskuldsförvaltningen ska kunna nås. Utskottet noterade i detta sammanhang Riksgäldskontorets förslag om att det skulle göras en mer omfattande utvärdering av både den strategiska och den operativa förvaltningen av statsskulden, liksom att regeringen ansåg att det behövde göras en större översyn av vilka underlag för utvärdering som Riksgäldskontoret ska tillhandahålla och hur dessa ska vara utformade så att tydligare slutsatser kan dras.

Utskottet uppskattar Riksgäldskontorets arbete med att utveckla analyserna och att det arbetet även bedrivs kontinuerligt. I likhet med regeringen anser utskottet att kvantitativa mått i huvudsak bör användas vid utvärderingen, men att sådana mått bör utgå när de inte är möjliga eller relevanta att tillämpa. Utskottet gör samma bedömning som regeringen att utvärderingen av regeringens riktlinjebeslut ska baseras på Riksgäldskontorets riktlinjeförslag, det underlag som tillhandahålls för utvärdering av Riksgäldskontoret samt den utvärdering som Statskontoret genomför. Utskottet vill särskilt betona vikten av att utvecklingen ska kunna följas över tid och jämföras på ett så enkelt och tydligt sätt som möjligt.

Utskottet avser att återkomma till utvärderingen av statsskuldsförvaltningen efter att regeringen 2026 överlämnat nästa utvärderingsskrivelse. Skrivelsen väntas då avse perioden 2021–2025.

Statens budget inom utgiftsområde 26

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen anvisar anslagen för budgetåret 2026 inom utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. enligt regeringens förslag.

Propositionen

Utgiftsområde 26 Statsskuldräntor m.m. omfattar räntor på statsskulden, oförutsedda utgifter och Riksgäldskontorets provisionsutgifter i samband med upplåning och skuldförvaltning. Utgiftsområdet omfattas inte av utgiftstaket för staten.

Regeringen föreslår att riksdagen för 2026 anvisar anslag på totalt ca 26,95 miljarder kronor inom utgiftsområde 26.

Anslaget 1:1 Räntor på statsskulden

Anslaget får användas för utgifter för räntor på statsskulden.

Regeringen föreslår att 26,8 miljarder kronor anvisas till anslaget 1:1 Räntor på statsskulden. Förslaget innebär att anslaget minskas med 1,8 miljarder kronor jämfört med vad som totalt anvisades för 2025. Efter förslag i budgetpropositionen för 2025 anvisades 28,6 miljarder kronor för 2025 (prop. 2024/25:1, bet. 2024/25:FiU4, rskr. 2024/25:53).

För 2026 beräknas utgifterna för utgiftsområdet minska med 3,6 miljarder kronor jämfört med prognosen för 2025 och sammantaget uppgå till 27,0 miljarder kronor, vilket är en minskning med 1,8 miljarder kronor jämfört med vad som anvisats för 2025. Förändringen förklaras i huvudsak av ett förbättrat räntenetto för den del av räntebetalningar på statsskulden som avser Riksgäldskontorets in- och utlåning till bl.a. myndigheter, valutavinster och överkurser vid emission.

Ränteutgifterna påverkas av storleken på statsskulden, svenska och utländska räntenivåer samt den svenska kronans växelkurs mot andra valutor. Även Riksgäldskontorets upplåningsteknik har stor betydelse för utgifterna för räntor på statsskulden.

Statsskuldens storlek förändras i takt med statens budgetsaldo och ändrade skulddispositioner m.m. En skulddisposition kan exempelvis bestå av en omvärdering av valutaskulden, dvs. lån i utländsk valuta, till aktuella valutakurser. Utfallet för statens budgetsaldo var negativt 2024. Budgetsaldot beräknas även bli negativt alla prognosåren 2025–2028. Som en följd därav beräknas den konsoliderade statsskulden som andel av BNP öka från 17 till 18 procent av BNP 2025 och vidare till i genomsnitt 20 procent av BNP 2026–2028.

Den upplåningsteknik som Riksgäldskontoret väljer kan på kort sikt få betydande effekter på ränteutgifterna, främst genom att utgifterna omfördelas över tid, t.ex. genom över- eller underkurser i samband med emissioner av statsobligationer.

Statsskulden är även till viss del exponerad mot utländsk valuta. Nivån på exponeringen styrs av de riktlinjer för statsskuldens förvaltning som årligen beslutas av regeringen. I riktlinjerna för 2023 förändrades styrningen av statsskuldens exponering i utländsk valuta, från att valutaexponeringen ska vara oförändrad till att den ska avvecklas successivt och anta riktvärdet noll fr.o.m. 2027.

Av tabell 1 nedan framgår de utgiftsmässiga statsskuldsräntorna för 2024–2028.

Tabell 1 Utgiftsmässiga statsskuldsräntor 2024–2028

Miljarder kronor. Utfall 2024, prognos 2025–2028.

	2024	2025	2026	2027	2028
Räntor på lån i svenska kronor	12,2	27,5	27,5	35,0	45,5
Räntor på lån i utländsk valuta	2,1	0,7	0,3	0,0	0,5
Över-/underkurser vid emission	2,3	3,5	2,0	1,3	1,0
Summa räntor	16,6	31,7	29,8	36,3	47,0
Räntor på in- och utlåning	4,4	-1,5	-3,5	-4,5	-4,5
Valutakursförluster/-vinster	-0,6	0,5	-1,5	0,5	-0,5
Kursförluster/-vinster	-0,3	-0,2	0,1	-0,3	0,5
Summa ränteutgifter	20,1	30,5	24,9	32,0	42,5

Källa: Prop. 2025/26:1 utg.omr. 26.

Av tabell 2 framgår de kostnadsmässigt redovisade statsskuldsräntorna, som bl.a. används vid beräkningen av statens finansiella sparande. De realiserade valutakurs- och kursförlusterna, som påverkar ränteutgifterna, beaktas således inte vid beräkningen av de kostnadsmässiga räntorna. Inte heller orealiserade omvärderingar av statsskulden som härrör från ändringar i marknadsräntor eller växelkurser tas upp som kostnader för statsskulden. De kostnadsmässiga statsskuldsräntorna har normalt en något jämnare utveckling över tid än de utgiftsmässiga räntorna.

Tabell 2 Kostnadsmässiga statsskuldsräntor 2024–2028

Miljarder kronor. Utfall 2024, prognos 2025–2028

	2024	2025	2026	2027	2028
Summa räntor enligt tabell 1	16,6	31,7	29,8	36,3	47,0
Summa kostnadsjustering	-0,2	-16,0	-8,5	-10,0	-17,0
Summa räntekostnader	16,4	15,7	21,3	26,3	30,0

Källa: Prop. 2025/26:1 utg.omr. 26.

Anslaget 1:2 Oförutsedda utgifter

Anslaget får användas för oförutsedda utgifter inklusive utgifter för ersättningar till enskilda för skador av statlig verksamhet enligt en dom som fått laga kraft eller efter en uppgörelse samt för utgifter för skador inom landet som uppkommit under tidigare krigsförhållanden. Medel från anslaget tas i anspråk efter beslut av regeringen i varje enskilt fall.

Regeringen föreslår att 10 miljoner kronor anvisas under anslaget 1:2 Oförutsedda utgifter för 2026. Regeringen bedömer att det allttjämt behövs ett anslag för oförutsedda utgifter och för vissa speciella ändamål om andra medel inte står till förfogande (jfr prop. 1997/98:1 utg.omr. 26 avsnitt 4). Kammarkollegiet bör därför efter beslut av regeringen även fortsättningsvis få betala ut ersättningar av detta slag. Regeringen kommer i efterhand att redovisa för riksdagen vilka utgifter som täckts genom att medel från anslaget tagits i anspråk. Finansiering av utgifter från anslaget ska ske genom indrag från annat anslag. Användningen av anslaget och beslutade indrag med anledning av detta redovisas i årsredovisningen för staten.

Anslaget 1:3 Riksgäldskontorets provisionsutgifter

Anslaget får användas för utgifter för Riksgäldskontorets provisionskostnader i samband med upplåning och skuldförvaltning.

Regeringen föreslår att 145,2 miljoner kronor anvisas under anslaget 1:3 Riksgäldskontorets provisionsutgifter för 2026. Förslaget är i nivå med vad som anvisades för 2025. Provisionsutgifterna varierar över tid. Det beror på att volymerna för upplåning via olika instrument och metoder skiljer sig åt mellan åren. Provisionsutgifterna styrs till största delen av vilka upplåningskanaler som används. Vissa upplåningsinstrument ger inte upphov till rörliga kostnader, medan andra gör det. För de största upplåningsvolymerna är försäljningsprovisionerna fasta. En upplåning via syndikering, dvs. genom att Riksgäldskontoret anlitar en grupp av banker som genomför försäljningen, leder till höga provisioner som är beroende av volymen. Avvägningen mellan vilka instrument som ska användas görs av Riksgäldskontoret inom de ramar som regeringen gett genom riktlinjerna för statsskuldens förvaltning. Avvägningen inkluderar alla kostnader som är förknippade med upplåningen, inklusive räntekostnaden och eventuella provisioner.

Sammantaget beräknas provisionsutgifterna för de lån som Riksgäldskontoret hanterar uppgå till 97,7 miljoner kronor 2025, 118,4 miljoner kronor 2026 samt 65,4 miljoner kronor per år 2027 och 2028.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare haft synpunkter på regeringens redovisning av motiven för den föreslagna anslagsnivån för anslaget 1:3 Riksgäldskontorets provisionsutgifter i förhållande till beräknade provisionsutgifter (senast i bet.

2024/25:FiU4). Den föreslagna nivån på anslaget för 2026 är 145,2 miljoner kronor, och den bedömda nivån för provisionsutgifterna är 118,4 miljoner kronor. Utgifterna bedöms uppgå till 65,4 miljoner kronor per år 2027–2028. Även för 2025 föreslogs en anslagsnivå på 145,2 miljoner kronor, samtidigt som utgifterna för 2025 beräknades uppgå till 82,2 miljoner kronor. I den uppdaterade beräkningen för 2026, som lämnas i årets budgetproposition, beräknas utgifterna uppgå till 97,7 miljoner kronor 2025. Det kan noteras att provisionsutgifterna varierar över tid, vilket beror på att volymerna för upplåning via olika instrument och metoder skiljer sig åt mellan åren. Samtidigt varierar inte den föreslagna nivån på anslaget på motsvarande sätt.

Utskottet framhåller att det finns ett värde i att regeringen närmare redovisar sin bedömning av provisionsutgifterna. I likhet med tidigare uttalanden anser utskottet att det kan finnas skäl att tydligare motivera den föreslagna anslagsnivån i förhållande till den bedömda nivån för provisionsutgifterna.

Utskottet föreslår att riksdagen anvisar anslagen för 2026 inom utgiftsområde 26 enligt regeringens förslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2025/26:1 Budgetpropositionen för 2026 utgiftsområde 26:

1. Riksdagen anvisar anslagen för budgetåret 2026 inom utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. enligt tabell 1.1.

BILAGA 2

Regeringens och motionärernas
anslagsförslag

Anslag för 2026 inom utgiftsområde 26
Statsskuldräntor m.m.

Tusental kronor

Anslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen			
		S	V	C	MP
1:1 Räntor på statsskulden	26 800 000	±0	±0	±0	±0
1:2 Oförutsedda utgifter	10 000	±0	±0	±0	±0
1:3 Riksgäldskontorets provisionsutgifter	145 200	±0	±0	±0	±0
Summa anslag inom utgiftsområdet	26 955 200	±0	±0	±0	±0